Wat is de haalbaarheid van de huidige Domus Medica-aanbeveling Slapeloosheid in de aanpak van patiënten met een nieuwe klacht van slapeloosheid in een huisartspraktijk te Lede?

Haio: DE FEYTER Jana , U.G.
Promotor: CHRISTIAENS Thierry , U.G.
Praktijkopleider: HAEMS Katrien , JANSSENS Nathalie

Context: Slapeloosheid is een frequente klacht in de huisartspraktijk. De huisarts speelt een sleutelrol in zowel diagnostiek als aanpak. Ondanks de bestaande richtlijnen met nadruk op een oorzakelijke en niet-medicamenteuze aanpak, wordt er nog vaak een slaapmiddel voorgeschreven.

Onderzoeksvraag: Het doel van dit onderzoek was het optimaliseren van de aanpak van slapeloosheid in de huisartspraktijk. Op welke manier verschilt de aanpak van de Domus Medica-aanbeveling met de aanpak uit de voormeting? Is de Domus Medica-aanbeveling over de aanpak van slapeloosheid haalbaar voor de huisarts? Wat is de patiënttevredenheid over deze aanpak?

Methode: Bij de start van het onderzoek werd gedurende 1 maand een voormeting gedaan om na te gaan wat de aanpak is voor de interventie. Vervolgens werd gedurende 3 maanden door de huisarts-in-opleiding de Domus Medica-aanbeveling toegepast bij alle patiënten tussen 20 en 50 jaar die consulteerden met een spontane, nieuwe klacht van slapeloosheid. De anamnese bestond uit 11 vragen zoals beschreven in de richtlijn. Tijdens het consult werden patiënten behandeld conform de richtlijn met nadruk op een oorzakelijke en niet-medicamenteuze aanpak. Na afloop van het consult vulde de arts zelf een vragenlijst in waarin werd gepeild in welke mate de richtlijn werd gevolgd en hoe de arts dit heeft ervaren. Drie weken na de consultatie werden de patiënten opgebeld om te peilen naar de evolutie van hun klacht en hun tevredenheid.

Resultaten: Tijdens de voormeting werden 3 patiënten geregistreerd. Ze werden allen behandeld met medicatie, al dan niet in monotherapie. Tijdens de interventie werden 10 patiënten ge?ncludeerd. Ze kregen allemaal een niet-medicamenteuze aanpak, bij 2 ervan in combinatie met een oorzakelijke behandeling, bij 1 ervan in combinatie met medicatie en bij 1 patiënt werd een combinatie van de drie therapie?n toegepast. Bij de meeste consulten had de arts het gevoel dat de patiënt tevreden was over de aanpak. De haalbaarheid voor de arts bleek in deze studie daarentegen minder eenduidig positief. Bij follow-up bleken alle patiënten tevreden tot zeer tevreden en was bij de meerderheid van de patiënten het slaapprobleem verbeterd.

Conclusie: De resultaten tonen een duidelijk verschil in aanpak tussen de voormeting en de interventie. De haalbaarheid werd door de arts niet als eenduidig positief bestempeld: vooral de duur van het consult en de verwijzing naar eerstelijnspsychologen vormen een knelpunt. De patiënttevredenheid scoorde daarentegen telkens hoog tot zeer hoog. Het patiëntenaantal in deze studie is echter te klein om hieruit harde besluiten te trekken.